

LENINA KĀROGS

Frāzju rajons
kontrola kabinets

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 91 (5630)

Sestdien, 1987. gada 1. augustā

Maksa 3 kap.

Gatavojoties Latvijas KP rajona komitejas plēnumam Darbaļaužu vēstules un priekšlikumi

Mūsu rajona partijas organizācijās notikušas sapulces, kas vēlitas PSKP CK jūnija Plēnema un Latvijas KP CK Plēnema materiālu un dokumentu apspriešanai,

republikas partijas organizācijai izvirzīto ekonomiskā mehānisma radikālās reformas, pārkārtošanās padziļināšanas uzdevumu apspriešanai.

uz Jersiku. Un arī šim apgalvojumam ir savs pamatojums. Jo visi lauku ceļi satek tieši Jersikā. Tas, protams, ir ērti.

Tāpēc kolhoza «Rīts» iedzīvotāji jau sen nelokāmi nolēmuši pārcelt uz šejieni saimniecības centru. Nolemt gan nolēma, taču īstenot savu ieceri dzīve nevar, jo traucē saskaņošanas barjera, kuru viņiem ceļā aizlikuši ciema un rajona izpildkomiteju atbildīgie darbinieki.

Pildot partijas sapulces uzdevumu, es lūdzu plēnumu palīdzēt kolhoza laudim pārvarēt šīs birokrātisma dēļ radušās grūtības.

V. ZEILANE,

kolhoza «Rīts» partijas organizācijas sekretāre

Cik labi tas izdodas, par to lai spriež citi.

Bez tam — gribu pievērst komisijas uzmanību faktam, ka partijas rajona komitejas lauksaimniecības nodaļa nepietiekami palīdz mūsu sovhoza partijas komitejai un ceļu partijas organizācijām. Nevar teikt, ka šīs nodaļas darbinieki pie mums neiegrīzās. Tomēr savu vīzišu laikā apmierinās tikai ar piezīmēm bloknotos un vispārīgām frāzēm. Izvairoties reāli, praktiski palīdzēt.

Iesakšu partijas rajona komitejas plēnumam detalizētī izanalizēt lauksaimniecības nodaļas darbu un izstrādāt atbilstošas rekomendācijas.

N. IVANOVS,

PSKP biedrs, Aglonas padomju saimniecības direktors

INFORMĒ PARTIJAS ORGANIZĀCIJU SEKRETĀRI

Personīgais ieguldījums

Līvānu eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas komunistu līdniešu uzmanība bija pievērsta uzņēmuma tehniskās pārāpbruņošanas gaitai, tā apgādāšanai ar progresīvu tehniku un tehnoloģiju, ražošanas objektu un dzīvokļu celtniecībai. Līdztekus pozitīvajam šajā tīk svarīgajā darbā tika uzrādīti un principiāli kritizēti arī trūkumi. Piemēram, to nav mazums. Rūpnīcas rekonstrukcija ielgusi vairāku — iekšējās, arī ārējās dabas tēmeslu dēļ. Visumā tie ir zināmi sabiedrībai.

Partijas sapulce izvirzīja komunistiem prasību uzlabot darbu un palielināt personisko ieguldījumu ekonomikas vadības radikālajā pārkārtošanās periodā, kad notiek pāreja uz jaunām saimniecības metodēm, pamatojoties uz Likumu par valsts uzņēmumu (apvienību), paaugstināt organizatorisko darbu brigādēs un darba kolektīvos, lai godam sagaidītu Lielā Oktobra 70. gadadienu.

Eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas komunisti iesaka partijas rajona komitejas plēnumam izskatīt jautājumu par dzīvokļu problēmu rajonā un pieprasīt no plānošanas orgāniem izstrādāt mērķtiecīgu dzīvokļu celtniecības programmu līdz pat 2000. gadam.

L. ZNOTIŅA,

Līvānu eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas partijas organizācijas sekretāre

Vēlreiz — par K. Neicgali

Pastiprinātas demokrātijas, plaša atklātuma, kritikas un paškritikas apstākļos noritēja partijas sapulce Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā. Tas lieku reizi pierādīja mūsu komunistu ieinteresētību sava uzņēmuma, kā arī visa rajona ekonomiskās vadības kardinālajā pārkārtošanās.

Tā tam arī jābūt. Pretējā gadījumā dzīves tālākas atjaunināšanas mūsu rajonā nebūs. Savā vārdā es jau ieteicu plēnumam izanalizēt situāciju par fondu ierobežojumu, iedalot Preiļu rajonam virsplanā saražotos kriegļus. Ceru, ka manis izteiktais jautājums radīs atbilstīgu gaidāmajā rajona komunistu forumā. To prasa situācija.

Bet šoreiz izvirzīju plēnumam izskatīšanai jautājumu — priekšlikumu, kurš izskanēja partijas sapulcē. Kāpēc Līvānu tirdzniecības punktos nav iespējams iegādāties būvmateriālus?

Kad beidzot atrisinās jautājumu par K. Neicgala atbrīvošanu no ieņemamā amata?

S. SKUDRA,

būvmateriālu un konstrukciju kombināta partijas organizācijas sekretāre

Vai izdevīgi taupīt benzīnu?

Pēc komunistu lūguma nododu plēnumam apspriešanai priekšlikumu dziļi un vispusīgi izskatīt dažus rajona ekonomikas vadības pārkārtošanās ieteikumus, kuri skar sadzīves pakalpojumu kombināta strādājošo intereses. Runa ir par tautsaimniecisko resursu, tai skaitā arī benzīna, taupīgu izmantošanu, par iekonomētā benzīna apmaksāšanu.

Sadzīves pakalpojumu kombināta ražošanas vadošie darbinieki cenšas radīt vislabvēlīgākos ekonomiskos apstākļus cilvēku radošās darbības izvēršanai, brigādes līgumdarba, saimnieciskā aprēķina ieviešanai, cenšas ieinteresēt strādniekus uzlabot kolektīvā darba galarezultātus. Tomēr dažreiz viņu pūliņi nevainagojas ar praktiskiem rezultātiem, jo trūkst pārliecības, ka iecere tiešām ir pamatota. Protams, līdz ar Likuma par valsts uzņēmumu (apvienību) stāšanās spēkā 1988. gada 1. janvārī, viss nostāsies savās vietās. Bet, lūk, pašlaik, periodā, kad notiek pāreja uz ekonomiskā mehānisma radikālu reformu, rodas ne mazums grūtību, piemēram, kaut vai degvielas ietaupīšanas apmaksā.

Par to aizsākās saruna arī partijas sapulcē. Un šai sarunai nebija gadījuma raksturs. Jautājums bija formulēts šādi: vai šoferim ir izdevīgi ietaupīto benzīnu nodot kombinātam? Jo — par katru šīs degvielas kilogramu autovadītājam maksā atbilstoši valsts cenām, kamēr mazumtirdzniecības cena ir augstāka. Tātad šoferis vairs nav materiāli ieinteresēts nodot benzīnu kombinātam.

Paliek atklāts jautājums: vai ietaupīto benzīnu uzņēmumam nodot ir izdevīgi?

J. FJODOROVA,
rajona sadzīves pakalpojumu kombināta partijas organizācijas sekretāre

Saskaņošanas barjera

Senatnē mēdza teikt, ka visi ceļi ved uz Romu. Acīmredzot, šim teicienam bija kāds pamatojums. Bet mūsu ciema iedzīvotāji apgalvo, ka visi ceļi ved

Savārgusi... ambulance

Tas nav izdomājums. Rudzētu ambulance patiešām ir savārgusi, precīzāk, tā pamazām iziet no ierindas. Pamazām, bet nenovēršami. Ēka ir laika zoba sagrauzta un drīz var sabrukt. Tajā steidzami nepieciešams kapitālais remonts. Taču — neviens negrib pie tā ķerties. Tāpēc, ka rajonā vēl aizvien dzīvotspējīgs ir spānotais teiciens: ne mana cūka, ne mana druva.

So sasāpējušo jautājumu neizdevās atrisināt arī partijas sapulcē, kaut gan saruna par to izvērās objektīva.

Aicinu partijas rajona komitejas plēnumu runāt par nepieciešamību veikt minētās ambulance kapitālremontu un saukt pie kārtības tos, kuri negrib pildīt savus tiesos pienākumus — organizēt celtniecības un remontdarbus.

V. BERNANS,

Rudzātu padomju saimniecības partijas organizācijas sekretārs

DIREKTORA VIEDOKĻIS

Neatpalikt no pārkārtošanās

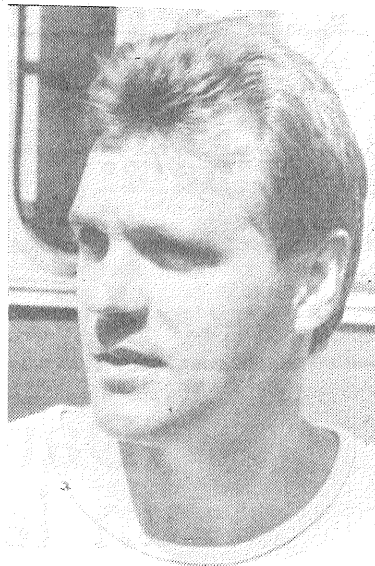
PSKP CK jūnija (1987. g.) Plēnumā pamatoti tika norādīts, ka atsevišķās vietējās partijas organizācijas ir inertas, nespējīgas sekot patiesi revolucionāriem mūsdienu dzīves atjaunināšanas procesiem, nemāk pienācīgi rūpēties par pārkārtošanās paātrinājuma partijiski politisko nodrošināšanu.

Godīgi teikšu, ka arī mūsu sovhoza partijas komitejas darbībā vēl daudz trūkumu. Saimniecības komunisti līdz pat šim laikam nav pārvarējuši inertumu praktisku uzdevumu risināšanā. Tāpēc partijas komiteja pašlaik orientē komunistus paaugstināt prasības pašiem pret sevi, pastiprināt organizatorisko un masu politisko darbu.

ŠODIEN NUMURĀ

- Par sociālistiskās sacensības uzvarētājiem — 2. lappusē.
- Reīda materiāls «Rita cēlens Aglonā» — 3. lappusē.
- Dzelzceļnieku dienu atzīmējot: «Slīdes aizstāj mūža garumā» — 3. lappusē.
- Stūrtis «Mums raksta» — 3. lappusē.
- Padomju dod ārsts, sporta dzīves ritmi, reklāma un sludinājumi — 4. lappusē.

Darbam slava!



JURIS MĀLNIĒKS strādā par šoferi Līvānu stikla fabrikā. Viņam raksturīga ļoti nopietna attieksme pret darbu — tāpēc autotobuss vienmēr ir teicamā tehniskā kārtībā, reisi aizrit bez negadījumiem. Autovadītājs regulāri iekonomē degvielu un smērmateriālus. Tas viss nodrošina panākumus kolektīva sociālistiskajā sacensībā.



AIVARS SKUTELIS ir kolhoza «Sarkanā ausma» mehānizators. Šajā saimniecībā tehnikas vīri prot strādāt. Piemēram, jau 8. jūlijā bija sagatavots plānotais daudzums skābsiena — 3000 tonnu. So masu savāca un sasmalcināja ar trim agregātiem — vienu šādu tehniku pārzina jaunais mehānizators Aivars Skutelis. Tātad viņa rēķinā rakstāmas apmēram 1000 tonnas apstrādātas zāles.

Sodien saimniecība lopbarības sagatavošanas plānu jau krietni pārsniegusi: ir vajadzīgais daudzums sausa siena, bet skābsiena sarūpēts par pusi vairāk nekā paredzēts.

J. SILICKA teksts un foto

Stāstām par sociālistiskās sacensības uzvarētājiem



Pusgads — sekmīgi!

Divpadsmitās piēgades otro gadu mūsu kolektīvs uzsācis labi. Pēc pirmā ceturksņa rezultātiem vērtējot, cehs kļuvis par līderi rajona otrās grupas rūpniecības uzņēmumu sociālistiskajā sacensībā. Atzinīgi novērtēts arī mūsu darbs otrajā ceturksnī. Vairumā rādītāju pusgada plāns izpildīts. Viens no galvenajiem rādītājiem — produkcijas realizācija. Plāna izpilde pārsniegta par 13 tūkstošiem rubļu (pavisam — 364,3 tūkstoši rubļi). Saražoti 945 kubikmetri preču betona (108 procenti), 3621 kubikmetrs dzelzsbetona izstrādājumu (101 procenti),

859 kubikmetri betona izstrādājumu (102,3 procenti). Par 110,2 procentiem izpildīts darba ražīguma pieauguma plāns.

Panākumi darbā lielā mērā atkarīgi no tādiem kolektīviem kā, piemēram, Jurijs Zelenkova betonētāju brigāde. Ceha sociālistiskajā sacensībā šis kolektīvs sešu mēnešu laikā stabilizē izvirzīties priekšgalā. Pret šīs brigādes betonētājiem nav nekādu pretenziju ne darba disciplīnas, ne produkcijas kvalitātes ziņā.

S. ZELVIS,
ceļu būvmateriālu kombināta
4. ceha priekšnieks

ATTEĻA: pirmajā rindā no kreisās uz labo — F. Vasiljevs, celtna vadītāja V. Ruže, N. Melders, J. Zelenkova, J. Guzs, otrajā rindā — celtna vadītājs J. Naglis, L. Silvanovs, S. Fatjkovs.

J. SILIČKA foto

Lideri zināmi

Visu šī gada trešo ceturksni mūsu sakaru mezgla ceļojošais Sarkanais karogs glabāsies līniju un tehniskajā lauku sakaru iecirknī (priekšnieks V. Isajevs). Šis apbalvojums, kā arī pirmā

naudas prēmija kolektīvam piešķirti par uzvaru sociālistiskajā sacensībā otrajā ceturksnī pirmās grupas ietvaros. Otro un trešo vietu ieņem attiecīgi Līvānu sakaru nodaļa (priekšniece V. Pūcite) un starppilsētu telefona un telegrāfa stacijas brigāde. Ceļojošais vimpelis, kurš pienākas otrās grupas uzvarētājam, atradis īpašnieku Rudzētu sakaru nodaļā, bet Goda rakstus un

naudas prēmijas saņēmuši Smelteru un Sīlukalna sakaru nodaļu kolektīvi.

Sādus apbalvojumus saņēmuši arī labākie savā profesijā — pastnieki A. Aleksejeva, H. Kotāne, L. Nahodkina, kabeļnieks — lodētājs M. Leščevs, šoferis J. Valainis.

Pirmo pusgada kopumā mūsu uzņēmums noslēdzis sekmīgi. Sa-

līdzinot ar šo pašu periodu pērn, par 7 procentiem pieaugusi tarifa ienākumi, par 16,4 — izdevotājiem sniegtie pakalpojumi, par 2,7 — produkcijas kopējums, par 4,7 procentiem — darba ražīgums. Savukārt pašizmaksa pazeminājusies par 3,6 procentiem.

Pašlaik turpinās saspringts darbs, pildot saistības, kuras esam uzņēmies par godu Lie-

lā Oktobra 70. gadadienai: ekspluatācijā papildus jānodod 1000 telefonu numuri Līvānos, kā arī jāpieslēdz zonas tīklam sešas lauku automātiskās telefona stacijas (4 no tām jau ir pieslēgtas).

N. BATRAMENKO,

Preiļu sakaru mezgla partijas organizācijas sekretāre

Daudzi saskaitāmie un labs galarezultāts

Nu jau vismaz pāris gadus ir tā, ka, apkopojot lopkopju rajona sociālistiskās sacensības rezultātus, līderu vidū liela daļa ir no Raiņa kolhoza. Tas nozīmē, ka saimniecībā nopietni gādā par lopkopības produkcijas tālākas kāpināšanas iespējām. Sekmīgi tika aizvadīta ziemošana, veiksmē neatstāj Raiņa kolhoza lopkopjus arī vasarā.

Šī gada pirmajos sešos mēnešos labus rezultātus guvis Raudovkas slaucamo govju fermas darbinieku kolektīvs, jaunlopu kopsējs Pēteris Buks no Gaigalavas fermas un citi. Par viņu ikdienā un panākumiem stāsta pirmrindas pieredzes speciāliste V. RUTKOVSKA. Piedāvājam jūsu uzmanībai viņas sagatavoto materiālu.

Raudovkas slaucamo govju novietne, ieejam atpūtas istabā un redzam uzrakstu «Nesamierināties ar sasniegtajiem». Liekas, nekā sevišķa, daudzi tā runā, daudzi tā raksta. Bet, iepazīstoties ar fermas darbinieku kolektīvu, pavadot kopā dažas stundas, rodas iespaids, ka no katra šinī fermā strādājošā cilvēka izstaro patiesus un neizsliktus centiens sasniegt arvien labākus rezultātus.

Stendā uzskatāmi atainoti plāna rādītāji, sociālistiskās sacensības rezultāti. Vāze — svaiģi ziedi, podos — ziedošas puķes. Visapkārt mājīgums — cik nu to atļauj fermas apstākļi. Arī apkārtnē sakārtota: ziedi, jauni kociņi. Taču ir vēl kāda nepiepildīta iecere — ierīkot nelielu augļu dārzīņu ar atpūtas stūrīti, kur būtu tik patīkami uzturēties karstajās vasaras dienās.

Kolhoza lopkopības speciālisti uzsver, ka visī fermā strādājošie ļoti labi satiek savā starpā, ir izpalīdzīgi. Vārdu sakot, kolektīvā valda draudzīga atmosfēra. Tas rada labu noskaņojumu, ceļ darba ražīgumu. Un rezultāti neizpaliek.

Šī gada pirmajos sešos mēnešos fermā izslauca vidēji 2635 kilogramus piena no govīm, iegūstot 425 kilogramus lielu kāpinājumu, salīdzinot ar šo pašu laiku iepriekšējā gadā. Līdz ar to arī ziemošanas periodā (no 1986. gada 1. oktobra līdz 1987. gada 1. jūlijam) izslauca 3789 kilogramus piena no govīm, iegūstot 27 procentus jeb 801 kilogramu lielu kāpinājumu. Salīdzinot ar saimniecības vidējo izslaukumu attiecīgajā periodā (2805 kilogrami), tas ir par 984 kilogramiem vairāk. Raudovkas fermā laba ir teļu ieguve, un tas nozīmē, ka visas govīs bija laikus apseklotas, no visām iegūti veselī pēcnācēji, visas ražo plēnu.

Fermas brigādiere Janīna Rinča un mehanizētās slaukšanas meistare atzina, ka produktivitātes kāpinājumu ietekmē daudzi itin kā veci un visiem

labi zināmi faktori. Viens no tiem ir kvalitatīva un pietiekamā daudzumā sagādāta lopbarība. Aizvadītajā ziemošanā lopbarības bāze bija bagāta, daudz lopbarības sakņu. Otrs faktors — pareizi audzētas un koptas teles ganāmpulka atražošanai. Turklāt svarīga ir dienas kārtības precīza ievērošana, jo izslaukumu var ietekmēt katra nokavēta minūte. Visbeidzot — cilvēka faktors, katra strādājošā apzinīgums, darba prasme un mīlestība, kolektīva savstarpējās attiecības. Lūk, daudzie saskaitāmie!

Raudovkas fermā strādā četras pastāvīgas un viena maiņas slaucēja, divi gani, lopbarības pievedējs un naktssargs. Grūbu pastāstīt par šiem cilvēkiem.

Par brigādiere lopkopības objektā trešo gadu strādā Janīna Rinča.

Lopbarības pievedējs fermā divus gadus ir Ivans Bogdanovs. Nelielais kolektīvs ar viņa veikumu ir apmierināts. Barība lopiem vienmēr sagādāta laikā, vienlaigi — līst vai snieg.

Anna Kizlo jau divdesmit gadus strādā par govju mehanizētās slaukšanas meistari. Un rezultāti vienmēr ir labi. Anna vairākkārt ieguvusi godalgotas vietas sociālistiskajā sacensībā. 1986. gadā viņa apbalvota ar III pakāpes Darba Slavas ordeni. Tā ir liela atzinība.

Anna Litinska ir gans. Gandrīz gadsimta ceturksnī. Pienākuši pensijas gadi, bet darbu tā vienkārši nemaz nevar nostumt pie malas. Par ganu strādā Annas vīrs, bet meita Helēna šajā pat fermā ir mehanizētās slaukšanas operatore.

Pirmajā pusgadā visaugstākos izslaukumus sasniegusi Anna Aleksandroviča. Vidēji no govīm iegūti 2788 kilogrami piena, sasniegts 230 kilogramus liels kāpinājums. Ļoti akurāta un precīza, saka — viņai esot ķēriens. Arī laba organizatore un jaunatnes audzinātāja (pašas ģimenē izauģuši trīs bērni). Starp citu, neskatoties uz lielo

slodzi, Anna vienmēr ir labā noskaņojumā un dzīvesprieka pilna. Pavisam nemanot paveic mājas soli, neaizmirst savu lielo aizraušanos — kulināriju.

Taujāta par augsto izslaukumu noslēpumiem, atbildēja, ka nepietiek tikai ar labi un pareizi izaudzētu govī, lopīņu vajag kārtīgi pabarot un apkopt. Nekā jaunāka un zinātniskāka par labi padarītu darbu nevar atklāt.

Rezultāti neizpaliek arī tāpēc, ka govju grupā nav ālavu. Aleksandroviča uzskata, ka pašreizējais lopu turēšanas un ēdināšanas apstākļos izdevīgāk ir tad, ja govīm atnešanās ir ziemošanas sākumā. Tad augsts izslaukums ir gan ziemā, gan ganu laikā. Radīt šādu situāciju nav vienkārši, jo produktīvās govīs ir grūti apseklot, tās bieži slimo. Jāpiebilst, ka arvien paaugstinās prasības pēc sabalansētas barības. Saimniecībā tas vēl nav pilnībā atrisināts jautājums.

Janīna Zeile Raudovkas fermas kolektīvā ir visjaunākā — viņai tikai deviņpadsmit, lopkopībai no tiem vēltīti divi gadi. Janīna ir beigusī Barkavas profesionāli tehnisko vidusskolu un ieguvusi auglīkopības un dārzkopības meistares profesiju. Taču jau prakses laikā meitene strā-

dāja par slaucēju. Pēc skolas beigšanas ar komjaunatnes ceļazīmi sāka strādāt Raudovkā.

Janīnai ļoti padodas pirmieņu ieslaukšana, kopēja ļoti saprotas ar reizēm nikīgajām un tramīgajām ragainēm. Katra no deviņpadsmit pirmieņiem pirmajā pusgadā devusi vidēji pa 2614 kilogramiem piena. Jauniete ir pārliecināta, ka rezultāti ir cieši saistīti ar attieksmi pret darbu, ar mīlestību pret dzīvniekiem. Viņa jau bērniņā jūta, ka labprāt strādātu par slaucēju. Apes profesionāli tehniskā skola likās pārāk tālu, negribējās braukt prom no mājām. Tāpēc izvēlējās Barkavu. Bet, lūk, no bērniņas sapņa tā arī nevarēja atteikties.

Janīnas aizraušanos ir sports. Patīk braukt ar motociklu, peldēt, slēpot.

Veronika Vucāne jau trīsdesmit gadus ir maiņas slaucēja. No tā, vai viņa savus uzdevumus izpilda ar pienākuma apziņu, atkarīga arī pastāvīgo slaucēju darba rezultāti. Veronika ir tā, kura savām kolēģēm pēc četrām nostrādātajām dienām dod vienu brīvdienu.

Naktssargs Raudovkā ir Marija Litinska. Bez saviem tiešajiem pienākumiem daudz dara apkārtnes labiekārtošanā. Viņas rokas stādījušas zājojošos kociņus un puķes.

Raudovkas fermu apkalpo veterinārais ārsts Juris Lazdāns. Kad kopā ar slaukšanas meistare braucām projām no fermas, satikām arī viņu. Juris apjautājās, kas jauns fermā, vai viss kārtībā. Un man radās iespaids,

ka viņš patiešām ir savā vir-

Raiņa kolhozā daudz la. darba darītāju arī citās lopkopības fermās. Bronislaiva Bārbele, piemēram, jau septiņus gadus strādā Gaigalavā. Savā pirmajā specialitātē (par bibliotekāri) Bronislaiva nostrādāja tikai divus gadus. Apstākļu spiesta viņa no Madonas rajona atnāca uz dzimto pusi un sekoja savas mātes Annas Anspokas, kura par slaucēju nostrādāja vairāk nekā trīsdesmit gadus, paraugam. Ģimenē Bronislavai aug pieci bērni, jaunākajiem diviņšiem tikai divarpus gadini. Jāapbrīno lielā izturība, jo tāda patiešām vajadzīga, lai ar visu tiktu galā. Pirmajā pusgadā katra no 47 grupas govīm Bronislavai devusi 2059 kilogramus piena. Sasniegts 722 kilogramus liels kāpinājums. Tas ir lielisks rezultāts.

Arī Pēteris Buks nav, kā saka, dzimis lopkopis. Tikai pirms pusotra gada viņš no celtniecības aizgāja strādāt pie nobarījamiem jaunlopiem Gaigala fermā. Viņa koptajiem 92 dzīvniekiem gada pirmajos sešos mēnešos diennakts dzīvsvara pieaugums bija 1095 grami. Gandrīz divreiz vairāk nekā pērn.

Pēteris lielu uzmanību velta jaunlopu grupēšanai. Ne visi dzīvnieki ļoti saprotas. Kad sākas nesaskaņas, samazinās arī dzīvsvara pieaugums. Mierīga līdzpāstāvēšana, laba barība un kopšana, vēl arī lopkopēja pieredze, un rezultāti neizpaliek.

Tik dažādi cilvēki strādā Raiņa kolhoza fermās. Bet viņus vieno darbs un panākumi.



Janina Zeile (no kreisās) un Anna Aleksandroviča.

J. ZANDES foto

Rīt — Dzelzceļnieku diena

Slīdes aizstīdz mūža garumā

Bija laiki, kad darbs uz dzelzceļa skaitījās izteikti virsīgais. Sodien šeit ja ne pirmo, tad otro vijoli spēlē tā saucamais «vājais» dzimums. Izņēmums nav arī Aglonas dzelzceļa stacija. Vienīgo vīrieti — bijušo stacijas priekšnieku nosūtīja darbā uz Pītalovu, un tagad, kā smejas pašas darbinieces, pie viņām ir «sievu valstība». Taču tas nepavisam nenozīmē, ka stacija tagad strādā sliktāk. Ne bez lepnuma priekšnieka vietas izpildītāja Tamāra Karpenko paziņoja, ka pēc otrā ceturkšņa rezultātu apkopošanas kolektīvs apbalvots ar Baltijas dzelzceļa Daugavpils nodaļas ceļojošo Sarkanā karogu — par augstiem darba rādītājiem.

Un šie rādītāji rodas ne jau paši no sevis. Tos nodrošina cilvēki ar savu darbu. Viņu vidū — arī VALĒRIJA KARULE, stacijas dežurante (attēlā).

20. augustā apritēs 32 gadi, kopš viņa strādā uz dzelzceļa. Tā ir viņas pirmā un vienīgā darba vieta.

Protams, ne mazums ūdeņu aiztecējis kopš 1955. gada, kad es, vēl pavisam jauna meitene, tikko beigusi vidusskolu, atnācu strādāt šeit — vispirms par kasteri, — stāsta Valērija Karule. — Koka ēka, četri pāri pasažieru vilcienam — visai neskaidrs priekšstats par dzelzceļu. Tiesa, kaut ko jau biju uzzinājusi no tēva — sarkaru montiera. Visi man palīdzēja, un es pamazām vien apguvu dežurantes pienākumus, pēc tam kravu pieņemējas un nosūtītājas darbu. Tā mana dar-



ba dzīve sāka ritēt līdzās šīm slīdēm.

32 gadu laikā stacija ievēroami izmainījies. Caur mazo Aglonu ripo vilcieni uz Berlīni un Varšavu, nerunājot nemaz par Leningradu, Kaļiņingradu, Lvo- vu. Audzis arī pasažieru skaits, īpaši vasarās — jo nedaudz kilometru attālumā atrodas Aglonas ciemats, kura skaistākās vietas pievelk atpūtniekus no tuvākām un tālākām apdzīvotām vietām. Aug arī kravu apjoms. Aglonas dzelzceļa stacijas darbinieku pakalpojumus izmanto rajona apvienības «Lauktechnika» un «Agrokimija», rajona patērētāju biedrība, tagad arī agro- firma «Krasnij Oktjabrj». At-

tiecīgi paaugstinātas arī dzelzceļniekiem izvirzītās prasības. Taču Valēriju Karuli tas nebalda. Viņa radusi strādāt precīzi, pēc labākās sirdsapziņas. Tāpēc savā laikā par nopelniem darbā saņēmusi arī dārgu dāvanu — pulksteni ar īpašnieka vārdu, daudzus Goda rakstus un vairākkārt ieguvusi sociālistiskās sacensības uzvarētājas nosaukumu. Starp citu, V. Karule nekādas izcilus nopelnus sev nepiedēvē. Dzelzceļnieka darbs jau pats par sevi prasa būt disciplinētam, un Valērija Karule bez ierunām pakļaujas šai prasībai. Vienmēr, visu dzīvi.

I. IVANOVA
J. SILICKA foto

Mums raksta

Klaja nevēriba

Cienījamā redakcijai Gribu dalīties savos vērojumos gūtajos iespaidos par kārtību autobusu pieturā «Pagrieziens uz Aglonu», kura atrodas ceļu Daugavpils — Rēzekne un Krāslava — Preiļi krustojumā. Ilgu laiku šeit bija aplūkojams pirms daudziem gadiem sastādīts autobusu kustības saraksts, kurš nebūt neatspoguļoja satiksmes patieso grafiku. Nesen sarakstu «atjaunināja», nomainot to ar... precīzu iepriekšējā saraksta kopiju. Tiesa, ar vienu vienīgo papildinājumu: tajā uzrādīts arī atļaušanas laiks autobusam, kurš plkst. 12.48 no šejienes kursē uz Preiļiem (kaut gan no Aglonas ciematā piestiprinātā autobusu kustības saraksta izriet, ka līdz rajona centram iespējams aizbraukt ar septiņiem autobusiem).

Satiksmes autobuss Preiļi — Krāslava sācis kursēt pirms daudziem gadiem, tomēr šajā sarakstā tas nav atspoguļots.

Nemot vērā Jēkabpils autobusu parka darbinieku antipātības pret vietējo maršrutu autobusu pasažieriem, tomēr jāatzīmē, ka saraksts bridina: autobuss uz Leningradu vasarā pieturā pienāk par piecām minūtēm agrāk. Pārsteidzoša precizitāte!

Ar cieņul
IVANOVA,

Rēzeknē

NO REDAKCIJAS.

Diemžēl pārbaudīt vēstulē minēto faktu pareizību mums nebija iespējams, jo dienā, kad ieradāmies autobusu pieturā «Pagrieziens uz Aglonu», neatradām vispār nekādu plāksnīti ar autobusu sarakstu. Par to, ka tā tiešām kādreiz tur bijusi, liecināja vienīgi caurums... solā, pie kura, ticot pasažieru teiktajam, šī plāksnīte bijusi pie-naglota. Pasažieri informēja mūs arī par to, ka saraksta plāksnītes šajā pieturā neesot jau labu laiku.

Tātad vēstules autorei taisnība: atliek vēlēties, lai autobusu parka darbinieki savus pienākumus veiktu labāk.

Līvānu novads ar mākslinieku acīm

Pirmdien, 3. augustā, pulksten 14.00 Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta lielajā aktu zālē atklās šīgada plenēra darbu izstādi.

Trīspadsmit profesionālie mākslinieki no Rīgas, Talsiem, Daugavpils, Rēzeknes un Līvāniem sniegs savdabīgu atskaiti par trijās nedēļās paveikto. Skatītājus iepazīstinās ar Līvānu novada ainavām, piemēram, redzēsīm mākslinieku acīm skati-

tu Jersiku, Rožupi, Silavas ezerus, Līvānu pilsētas rūpniecības rajonus, pašu pilsētu. Dota iespēja paskatīties katram un darbos attēloti salīdzināt ar personīgo pieredzi un vērojumiem.

Šī izstāde ir uzņēmuma un Latvijas Mākslinieku savienības Latgales organizācijas rādītais sadarbības visuzskatāmākais apliecinājums.

V. RADIS

Rīta cēliens Aglonā

Rajonā lopbarības sagatavošana tuvojas nobeigumam. Par spīti biežajiem lietus mākoņiem un lauku ļaužu nelāgajam noskaņojumam tādās piemirkušās un slapjās dienās.

Aglonieši nevar lepoties ar straujiem darba tempiem. Agropriekšnieks apvienības dispečerdienesta pārskatu ailēs viņu veikums ieteicīgi turas zem rajona vidējā līmeņa. Lai redzētu, kā Aglonas padomju saimniecībā veicas ar darbiem pašā jūlija nogalē, devāmies uz turieni reizē.

Saimniecības galvenais agroms Anatolijs Kokalis bija nevaljās — dažādas komisijas, pārbaudītāji braucot bez apstājas. Izrādās, ka mēs tajā rīta stundā bijām jau trešie. Vienus interesē kūdras ieguves iespējas, otrs — meliorēto lauku inventarizācijas jautājumi. Tāpēc mums galvenais agroms varēja veikt tikai pusstundu, kuras laikā centāmies izrunāt tos jautājumus, kas padomju saimniecībā šovasar bijuši un līdz rudenim būs aktuāli un brīžiem arī visai sāpīgi.

Sāksim ar galveno — lopbarību. Skābsiena plāns (2200 tonnas) jau ir. No paredzētajām 900 tonnām siena pagaidām sagādāts tikai nedaudz pāri sešiem simtiem. Kāpēc tāda kavēšanās? Agroms uzskata, ka ir divi svarīgi iemesli. Pirmkārt, nav šķūņu siena zāvēšanai ar uzsil-dītu gaisu, var izmantot tikai parasto ventilēšanu. Otrkārt, saimniecībai būtu vajadzīgas vismaz trīs siena preses. Pagaidām ir viena. Solīt gan solīja, taču no solījumiem saimniecībai vieglāk nekļūst.

Mēs lejamies par to, kā tiek izmantotas siena zārdošanas iespējas. Šovasar varbūt tieši tās varētu būt glābiņš. Bet atbilde nebūt nav iepriecinoša — zārdu nav, cilvēku nav. Laukstrādnieku skaits saimniecībā minimāls. Sarežģīti arī ar talciniekliem. Šefi Aglonas padomju saimniecībai ir ražošanas apvienība «Pirmais Maijs». Lauku darbos palīgā vienmēr tiek aicināti apmēram trīs desmiti rīdzinieku. Vajadzīgais skaits vēl nekad nav ieradies, šovasar tikai astoņi strādnieki bija atbraukuši. Izrādās, ka arī no

viņiem saimniecībai maz labuma, jo daļa no pilsētniekiem jau sākumā skaidri un gaiši pateikuši, ka nav braukuši šurp, lai pušu plēstos...

Taču paliek vēl viena iespēja papildināt siena krājumus — ciema izpildkomitejai jāaicina talkā individuālais sektors. Tas nu gan tiek darīts. Izpildkomitejas priekšsēdētājs Antons Beķis pastāstīja, ka no RIK pievadītais uzdevums (150 tonnu apmērā) ciema ļaudīm praktiski ir nereāls. Pēc ikgadējās pieredzes tika nolemts, ka individuālais sektors sagādās sabiedriskajam ganāmpulkam 80 tonnu siena. Tie, kuriem piemējas zemes platība ir piecdesmit simtdaļas hektāra, lūgti nodot saimniecībai 500 kilogramus. Ja zemes gabaliņš ir uz pusi mazāks, attiecīgi mazāk jāgādā arī siena. Pārējos ciema ledzīvotājus gaida saimniecības pļavas un šķūņi. Taču ciema izpildkomitejas priekšsēdētājam nācās atzīt, ka šo uzdevumu pildīšana sokas visai gausi.

Iepriekšējā naktī bija pamatīgi lijšis, tāpēc par siena vešanu uz šķūni nevarēja pat domāt. Agromi bija nolēmuši nopļaut, izžuvišo un atkal samirkušo zāles masu pārvērst skābsienā. Piejauks klāt izkultā rapša salmus — gan būs labi. Tā jau ir, nevar laist postā mantu.

Galvenais agroms izmantoja izdevību un nealzmīrsa skaļi pasūroties par to, ka hroniski pietrūkst plēves skābsiena tranšeju nosegšanai. Problēma ir aktuāla ne vien Aglonā, bet visā rajonā un republikā.

Izrādās, ka problēmas var radīt arī šķietami sīkumi. Par to pārliecinājāmies, kad aizru-

nājāmies līdz skābsiena paraugu noņemšanai. Analīžu rezultāti bieži vien ir neobjektīvi, jo nav iespējams paraugu paņemt visas tranšejas dziļumā. Izman-tojamā zonde drīzāk gan ir muzejisks un aizvēsturisks retums. Piecu vīru spēks vajadzīgs, lai to iedabūtu masā iekšā. Taču, kad zondi izņem ārā, tajā nekas nav palicis — sausā masa izbirst no caurules (šādu zondi var izmantot tikai skābarībai).

REIDS

Jāatbalsta priekšlikums paraugu ņemšanu veikt centralizēti, ja vien būs sagādāta attiecīga aparatūra un tehnika.

Lai rastu priekšstatu, kādī tad ir saimniecībā sagādātie siena un skābsiena krājumi, aizbraucām uz vairākiem lopkopības objektiem. Spīķu teju fermas šķūnī rūc ventilators. Te zūst apmēram piecdesmit tonnu siena. Nekādas mehanizācijas nav, tāpēc skaidrs, ka nav viegli divsimtkilogramīgos rulonius uzda-būt pantā augšā. Turpat blakus govju fermas šķūnī redzam, ka saimniecībā mēģinājuši siena kraušanu izmantot «Siguldū». Darbs vēl nav pabeigts. Par masas kvalitāti liecina patīkami svaiga smarža.

Jaudzemos šķūnī glabājas presētā siena kūpas, tāpat darbojas ventilators. Tāpat kā iepriekšējā vietā, arī šeit šķūnīm visas durvis, kā saka, līdz kājai valā. Kā tad ir ar ugunsdrošības noteikumu ievērošanu? Radītas taču labu labās iespējas, kur puikām blēņoties, kur dažam labam iereibušam onkulitīm atdu-sēties. Un — cik tad tālu līdz nelaiemei?..

Kad pulksteņi rādīja 11 un 20 minūtes, bijām Rajeckos, kur pie nobarojamo liellopu no-vietnes teicās sākt jaunu skābsiena tranšeju. Buldozers steidzīgi stūma projām zemi un dažādus nejaukus, kas, dro-

ši vien, no pērnā gada palikuši. Tobrīd atveda arī pirmo kravu ar salmiem, ko noklāt pamatā. Ne iecirkņa priekšnieka, ne agronoma tuvumā nemanījām. Bet turpat jau rindā stāvēja pāris traktori un mašīnas, kuru kravas kastēs skābsiena masa. Diena pamazām tuvojās vidum...

Bet nobeigumā par to, kā Aglonas padomju saimniecībā gatavojas labības novākšanai. Agromu noskaņojums — tālu no optimistiska. To bojā kalšu sliktais stāvoklis. Ir divas kaltes sēklas labības uzņemšanai. (ar caurlaides spēju 15 tonnas dien-naktī) un trešā kalte lopbarības graudu zāvēšanai. Pie tam — abās mazajās kaltēs nav nekādas mehanizācijas, graudi jāber maisos, jācilā, jāved projām, atkal jācilā.

Diennaktī saimniecībā var izžāvēt ap 40 tonnu graudu. Labā laikā kombaini iekuļ simts un vairāk tonnu. Kur likt? Kur uzglabāt? Varbūt uz kādām pāris dienām apturēt kombainus?.. Bet agromiņi saka: tas taču esot noziegums.

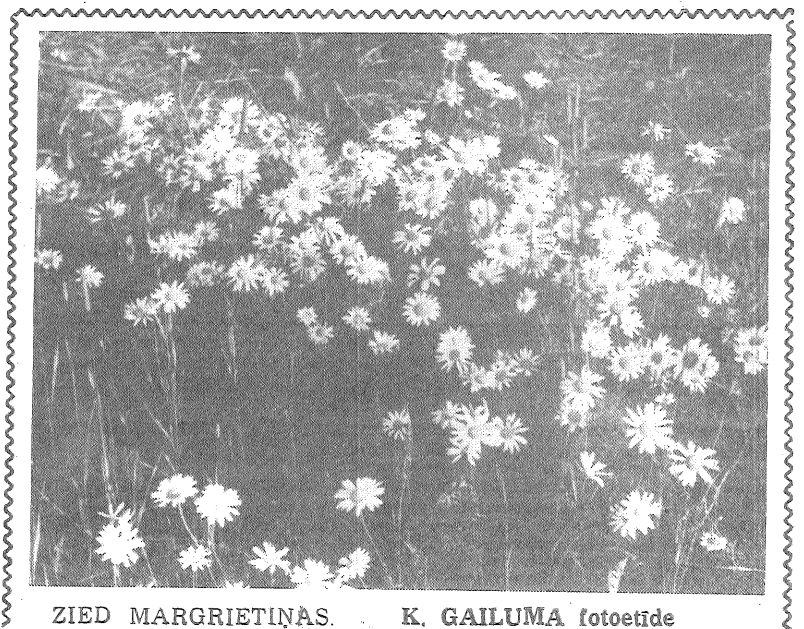
Un atkal — hroniskais darba roku trūkums. Strādājot div-vās mainās, mazajās kaltēs vajadzīgi divdesmit četri cilvēki.

Kur viņus ņemt? Ja nu vienīgi talcinieki no pilsētām palīdzēs...

Visbeidzot — šajā piecgadē it kā esot paredzēta kaltes un noliktavas būve, tikai projekts gan vēl nav manīts. Arī kombaini šī rudens plaujai pilnībā nav sagatavoti (vienīgi tie, kuri rapša laukos strādāja), bet galvenais inženieris mierīgā prātā aizvada atvaļinājumu.

Jā, neapskaužamā noskaņojumā Aglonas padomju saimniecības agromijas speciālisti (un ne tikai viņi) sagaida tuvojošos rudenī. Varbūt rajona vadībai derētu padomāt par palīdzības sniegšanu tajos virzienos, kur aglonieši paši netiek galā? Jo ir taču tā: ja bānītis visu tvaiku iztērē varenam sviļ-pienam, tad vairs neatliek spēka kustēties uz priekšu...

Iespaidus par kādu rīta cēlienu Aglonas padomju saimniecībā apkopēja laikraksta «Leņina Karogs» nodaļas vadītāja L. STRODE. Reida piedalījās RARA vecākā agromme lopbarības sagatavošanas jautājumos G. SKUTELE. Pa saimniecību mūs pavādīja sēklkopības agromme Z. SMANE.



ZIED MARGRIETINĀS. K. GAILUMA fotoetide

Ārsts brīdina

Tuberkuloze ir bīstama

Tuberkulozi kā patstāvīgu slimību pasaulē pazīst jau ļoti sen. Izmaiņas tuberkulozes raksturā tika atklātas, izdarot arheoloģiskos izrakumus un pētot atrastos akmens laikmeta cilvēku kaulus un Ēģiptes mūmijas. Senatnē šo slimību sauca par diloni (no vārda «dilt»). 1882. gadā zinātnieks Roberts Kohs izdalīja no slimnieka krēpām tuberkulozes bacillus, pierādot, ka šī saslimšana ir lipīga.

Kā tad izpaužas šis lipīgums? Visbiežāk (90—95 procentos gadījumu) caur elpošanas ceļiem. Bez tam — var inficēties arī no slimiem dzīvniekiem (sevišķi bīstami tas ir slaucējām), ar ēdienu caur gremošanas orgāniem, caur ādu, caur acu konjunktīvu. Tomēr galvenais inficēšanās ceļš — saskarsme ar slimu cilvēku.

Sevišķi ļaundabīga šī slimība ir tadē, ka slimnieks ilgāku laiku uzskata sevi par veselu, bet tādus simptomus kā vājumu, klepu, galvas reiboni, pastiprinātu svīšanu skaidro ar smagu darbu, smēķēšanu, saaukstēšanos. Kad pacients beidzot patiešām jūtas slimš, plaušās parasti jau izveidojies dobums (kaverna) vai arī slimnieks negaidīti sāk atklepot asinis. Nedrīkst aizmirst, ka tuberkuloze var būt ne tikai plaušās, bet arī kaulos, zarnu traktu, nierēs, acīs, ādā.

Tādas — noteikt tuberkulozes esamību sākotnēji ir grūti, un slimības izraisītās sekas ir nopietnas. Jo agrāk saslimšana tiks konstatēta, jo lielākas iespējas izveseļoties. Lūk, kāpēc liela nozīme tuberkulozes konstatēšanā un attīstības aizkavēšanā ir iedzīvotāju vidū sistemātiski rīkotajām apskatēm un fluorogrāfijai. Sevišķi tas attiecas uz slaucējām, tirdzniecības darbiniekiem, skolotājiem.

Diemžēl ne visi mūsu rajona iedzīvotāji iziet ikgadējo apskati. Jāievēro, ka to cilvēku vidū, kuri neiziet fluorogrāfisko apskati divus vai vairākus gadus pēc kārtas, tuberkulozes izplatība var sasniegt 50 procentus. Ir arī tādi cilvēki, kuri apzināti izvairās no ārstēšanas, apdraud savu veselību un dzīvību, inficē citus.

Ne mazāk būtiska nozīmē tuberkulozes izplatīšanā ir arī kaitīgiem ieradumiem un nosliecēm: žūpībai, smēķēšanai.

Tāpēc griežoties pie jums ar lūgumu: palūkojieties sev apkārt! Līdzās jums, jūsu bērniem un mazbērniem var būt briesmas. Palīdziet mums tās iznīcināt! Dariet visu, lai jūs un jūsu tuvinieki būtu veseli.

A. LIOZNOVS,
Preiļu tuberkulozes slimnīcas galvenais ārsts

SPORTS ← SPORTS → SPORTS

Sacensības veterāni

Spilgtiem iespaidiem bagātināti, sportisko kaislību, redzētā, izjustā uzmuntrināti, uzvaru saldmes un zaudējuma pieticības apveltīti, ar darbotiesgribu rosinošām vēlmēm emocionāli pozitīvi uzlādēti, mūsu rajona aktīvie sporta vecmeistari atgriezās no Aizputes, kur ar panākumiem piedalījās republikas fiziskās kultūras un sporta veterānu 4. salidojumā un lauku sporta veterānu 24. spartakiādes finālsacensībās.

Preiļu rajona godu Aizputē aizstāvēja Māriete Kozlovska, Leontine Vitola, Alberts Ceirāns, Alimpijs Rikovs, Andrejs Naģlis un Pāvels Sokolovs. Sacensības vieglatlētikā risinājās vienlaicīgi. Lauku sporta veterānu spartakiādes ietvaros komanda piedalījās GDA daudzciņā, sacentās basketbolā, veterānu salidojuma ietvaros — peldēšanā un basketbola soda metienos.

Visveiksmīgāk startēja Māriete. Vieglatlētikā viņa izcīnīja trīs zelta medaļas — 60 m skrējienā, tāllēkšanā un zviedru stafetē, kļūstot par uzvarētāju GDA daudzciņā savā vecuma grupā. Alberts Ceirāns GDA daudzciņā ieguva 3. vietu. Par lielu panākumu uzskatāma mūsu rajona komandas uzvara zviedru stafetē (800 m + 400 m + 200 m + 100 m), kurā startēja A. Rikovs, M. Kozlovska, A. Ceirāns un L. Vitola.

GDA daudzciņā komanda ieguva 5. vietu. Lauku sporta veterānu spartakiādē kopvērtējumā 26 rajonu komandu konkurencē mūsu komanda ierindojās 10. vietā.

Sacensības noritēja augstā organizatoriskā līmenī. Ļoti pār-

domāti un emocionāli bija pasākumi startu starplaikos. Atklāšanas parādē dzīvespriecīgu noskaņu ienesa Aizputes Tautas teātra aktieri. Sacensību dalībniekiem bija iespēja noskatīties arī Jelgavas Tautas teātra uzvedumu «Kāzas kāzās», noklausīties Liepājas teātra aktierus, izbraukt nelielās ekskursijās pa Aizputes apkārtni. Interesantas pārdomas izraisīja redzētais «Ošu gatves» mājās, kuru saimnieki, žāvējot malķu, no tās izveidojuši diezgan sarežģītas pils formu. Ļoti patīkami bija atpūsties savam vecumam atbilstošās mūzikas pavadījumā. Speciāli sacensību dalībniekiem spēlēja estrādes orķestris.

Ipašu sajūsmu visos izsauca sacensību saimnieka — Aizputes 16. PMK iespaidīgā sporta bāze. Lielais stadions, sporta spēļu laukumi, šautuve, divas jau esošas un viena vēl topošā sporta zāle. Aizpute ir piemērs tam, ko spēj dot savam darba kolektīvam un sabiedrībai tālredzīgs, domājošs vadītājs, īsts sporta entuziasts. Tāds ir Aizputes 16. PMK priekšnieks b. Manfreds.

Sacensības pagājušas. Startēts veiksmīgi. Lai tā būtu, komandai labo omu uzturēt palīdzēja atsaucīgais un nenogurdināmais šoferis S. Skutelis. Labā ome un, protams, fiziskā sagatavotība līdzēja. Mūsu rajona sporta veterāni pierādīja, ka cieša ir viņu ierinda un cīņas spara pietiks arī turpmāk.

J. CAKULS,

komandas pārstāvis

Redaktors V. PETROVS

No šī gada 1. augusta Līvānu fotodarbnīca strādās Rīgas ielā 128 pēc šāda grafika:

Pirmdiena, otrdiena — brīvdienas.

Trešdien, ceturtdien, piektdien darba laiks no plkst. 9.00 līdz

18.00, pusdienas pārtraukums no plkst. 13.00 līdz 14.00.

Sestdien darba laiks no plkst. 9.00 līdz 20.00. Pusdienas pārtraukums no plkst. 13. līdz 14.00.

Svētdien darba laiks no plkst. 9.00 līdz 16.00 (bez pusdienas pārtraukuma).

Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta trikotāžas un mākslinieciskās aušanas salonā

Līvānos pieņem pasūtījumus arī malkas zāģēšanai. Telefons 43816.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Президиального районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.



JEKABPILS SOVHOZTEHNIKUMS

vēl uzņem vidusskolu beigušos jauniešus lauksaimniecības plānošanas specialitātē.

Tehnikums ir vienīgā vidējā speciālā mācību iestādē republikā, kas gatavo lauksaimniecības uzņēmumiem tehnikus-plānotājus.

Tehnikumu beigušajiem nodrošināts darbs savā specialitātē un apdzīvojamā platība.

Mācību ilgums — 1 gads 10 mēneši.

RANKAS 63. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

(228716, Gulbenes rajonā, Rankā, tālrunis: Ranka 44684 vai 44724. Ir kopmītne.) sagatavo mežkopjus — meža darbu mehānizatorus; puķkopības meistarus — dekoratorus; plaša profila traktoristus — mašīnistus (ar prasmi veikt hidromelioratīvus darbus);

PREIĻU 21. PĀRVIETOJAMA MEHANIZĒTĀ KOLONNA

nosūta vidusskolu absolventus apgūt hidromelioratora specialitāti.

Jaunieši, kam izglītības dokumentā nav trijnieku, tiek uzņemti bez eksāmeņiem.

Iestāju eksāmeni no 10. augusta:

latviešu literatūrā (sacerējums), matemātikā (vārdos).

Tehnikumā ir kopmītne un ēdnīca.

Tuvākas ziņas pa telefoniem 31443, 32442.

Adrese: Jēkabpili, Padomju ielā 1.

galdniekus kokapstrādes uzņēmumiem;

krāsotājus — apmetējus; mūrniekus; pavārus.

Mācību ilgums — 3 gadi. Uzņem 8. klašu absolventus. Mācības visās specialitātēs notiek latviešu valodā. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Mācības — Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā un Mālpils sovhoztehnikumā. Studentiem maksā nolikumā paredzēto stipendiju.

Pieteikties uzņēmuma kadru daļā Līvānos, Kalnu ielā 5, telefons 44573.

01

LAI SIENA SAGATAVOŠANAS DARBUS NEPARTRAUKTU UGUNSNELAIME, atcerieties:

- transportam, kas pieved sienu, jābūt ar dzirksteļu slāpētājiem;
- ventilatori jāatslēdz tūlīt pēc aktīvās ventilēšanas izbeigšanas;
- jākontrolē siena temperatūra, lai novērstu pašizdegšanos;
- skūņiem jābūt noslēgtiem, lai tur neiekļūtu nepiederošas personas, bērni.

LATVIJAS PSR IEKSLIETU MINISTRIJAS UGUNSDZĒSĪBAS PĀRVALDE LPBS AGENTORA «LATVIJAS KOOPERĀCIJAS REKLĀMA»

Vairs tikšanās gaišuma nebūs, Ir atdots un paņemts viss. (A. Elksne)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, MONIKU PASTĀRI smiltājā izvadot.

K. Marksa kolhoza valde un arodkomiteja

Par mīlu sirdi, čaklām rokām Tev viegla smiltis, māmuli! (J. Osmanis)

Izsakām līdzjūtību Lidijai

Gan zināju tās dieniņas, Kad bij' jāiet darbinā. To dieniņu nezināju, Kad aiziešu smiltainē. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību IZIDORA MICULA piederīgajiem, viņu kapu kalniņā pavadot.

Kirova kolhoza kolektīvs

Oboļevičai sakarā ar MĀTES nāvi.

Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

OGRES 43. PROFESIONĀLI

TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13; tālrunis 24711 vai 24668) izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam šādās specialitātēs:

šuvēja motoriste, ketelētāja šuvēja, adītāja, kotonadītāja (-js), vērpēja, grodotāja (mācību ilgums 3 gadi), vērpēja (mācību ilgums 1 gads).

Uzņem jauniešus ar 8 — 11 klašu izglītību.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju un 50 procentus no ražošanas praksē nopelnītās naudas.

Absolventi strādā Ogres ražošanas apvienībā. Ir kopmītne.

SADZĪVES

PAKALPOJUMU KOMBINĀTS

Preiļos un Līvānos remontē apavus saīsinātos termiņos.

Lūdzam savlaicīgi nodot remontēšanā rudens un ziemas sezonas apavus.

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija

PĀRDOD māju Stučkas rajonā, Skrīveros, Ozolu ielā 23.

Vediet mani kalniņā Ar bērēm kumeļiem; Bēri zirgi pārtēcēja, Es mūžam nepārnākšu. (T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Jāni, TETI kapu kalnā aizvadot. Zundānu lauku kapela

Kā sapnis, kā ēna tu izgaisi, Kā sarauta stīga aplūsi... (J. Grots)

Skumju brīdī esam kopā ar bijušo skolotāju Annu Rudzīti, atvadoties no DELA.

Līvānu 1. vidusskolas skolotāji

Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēkus smelt. (I. Mežnora)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Arnoldam Nemiro, TEVU smiltājā pavadot.

Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Smelies spēku dzīves rītmā, Glabā tēva padomiņu. (T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Viktoram Mičulim, pavadot TEVU smiltājā.

Preiļu 21. PMK kolektīvs

Kaut būtu ceļi vēl kā senāk vajā — Es laukā izietu pret rītiem sauli lūgt, Lai mirkli ļauj vēl pabūt zemē zajā. (A. Skujiņa)

Dalām bēdu smagumu ir Inesi Garjāni, pavadot BRĀLI smiltājā.

Preiļu 21. PMK kolektīvs

Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēkus smelt. (I. Mežnora)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Arnoldam Nemiro, TEVU smiltājā pavadot.

Kompresoru ceha kolektīvs

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm.

Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu. Nostājas draugi tev blakus un klusē,

Kaut vai tā lai tev palīdzētu. (A. Skujiņa)

Izsakām līdzjūtību šoferim Jānim Mičulim sakarā ar TĒVA nāvi.

«Agrokimijas» rajona apvienības kolektīvs

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 221; sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13770 eks. (latv. val. 9819 eks., krievu val. 3951 eks.).

1 nos. iespiedioksnē. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 998